

Podgorica 21. maja 2006. godine

NEZAVISNOST IZMIŠLJENA ZBOG VLASTI

Kako je tekao referendum za nezavisnu Crnu Goru. Gospava Orlandić, zastupnik SNP u naselju Zabjelo, otvoreno priznaje da je DPS iznudio pobjedu na glasanju

- Ne, ne verujem u te podatke. Uzeti na osnovu odabranih uzoraka glasača u Tuzi, Ulcinju, u Podgorici i na Cetinju da bi se pobjeda unapred proglasila! Smiri se i ne sekiraj se, imam informaciju da će te procene Cemi pasti! – govorio je Luka Karadžić preko mobilnog telefona svojim prijateljima u Nikšiću, dok se u deset sati uveče 21. maja u Podgorici ukrcavao u avion za Beograd.

U tom trenutku u aerodromskom restoranu odjeknuo je aplauze. I iz nekoliko desetina grla se sačuo uzvik:

- Pobjeda !

I pesma: "Majko naša Crna Goro!"

- Tata, šta ćemo sada da radimo? Ja ne mogu ovu sramotu da izdržim! – govorio je jedan mladi čovek, koji je držao lekarsku torbu u ruci.

- Ne brini. Stišaj strasti, to je sve samo politika. Život ide dalje – tešio ga je otac, prosedi čovek u odelu, sa poslovnom tašnom u ruci.

I dok je Luka Karadžić i dalje telefonirao u novoj aerodromskoj zgradi u Podgorici, prilazili su mu mladi ljudi, crnogorski studenti, koji su se zaputili za Beograd i zapitkivali:

- Šta će sada biti ? Šta da radimo?

- Ne brinite, SNP će da obori te procene. Nemoguće je da DPS dobije na referendumu, pa preko 60 odsto ljudi u Crnoj Gori su se izjasnili da su Srbi, da govore srpski maternji jezik i da su vernici Srpske pravoslavne crkve. Ko to može sada da se izjašnjava drugačije ? – ubeđivao je Luka Karadžić mlade žitelje Crne Gore.

BIJAŠE BOLJE

Jutro 21. maja 2006. u Podgorici nije nagoveštavalo tako dramatičan završetak ove nedelje, koja je već bila proglašena za dan D u Crnoj Gori. Ranoranioci su pili kafu i čitali novinske vesti o pobjedi crnogorskih rukometašica u finalu Kupa kupova Evrope, da bi negde posle osam krenuli na biračka mesta da glasanju na refer-

endumu za nezavisnu Crnu Goru. U radničkom naselju Zabjelo glasačko mesto je bilo smešteno u salonu nameštaja, koji je nekada držao Simpo iz Vranja, sada drži firma Dalas iz Podgorice. Gužva je bila приметna. Glasaci su stajali u dva reda. Za invalida rada Iliju Gazivodu nije bilo mesta, pa je sedeo u hladu, čekajući da gužva prođe:

- Živim u porodici sa šest članova i dve penzije od ukupno 240 evra. Država je ugasila Gradsko saobraćajno preduzeće, prodala ga privatniku, a nas vozače oterala na ulicu ili u penziju. Deca mi nemaju posla, pa se sve nadam da ako glasam za crnogorsku državu, da ću bolje i da živim.

SNP i trobojka

Njegov komšija Vlatko Čofranac, vlasnik hotela Lovćen je bio kratak i jasan:

- Glasam za DA, jer smatram da imamo pravu na državu!

Na trotoarima naselja Zabjelo, ali i oko zgrada, koje su bliže centru Podgorice, u nedelju ujutro preprodavci cigareta i švercovanog tekstila prodavali su svoju robu. U tek otvorenim kaficima mladi muškarci su ispijali kafu i

Crnogorski premijer crnogorac Milo Đukanović sa predsednikom SCG crnogorcem sssssssssssssssss

prepričavali noćne događaje. Budućnost je u košarci pobedila Beograđane, a rukometašice su savladale Mađarice, i postale «evropske vile». Sa naslovne strane novina smejala se kapiten Damjanac, koja je svoju pobjedničku medalju poklonila premijeru Milu Đukanoviću.

Na okolnim kućama i zgradama vijorile su se male crnogorske zastave, mada ih nije bilo tako mnogo, jer se prišalo da je svaka kuća dala 20 evra za novo znamenje. Samo na jednoj kapiji videli smo trobojku SCG, koja, očigledno, nikome nije smetala. Možda i zato jer je pored zastave državne zajednice Srbije i Crne Gore stajala Gospava Orlandić, zastupnik SNP u izbornom štabu:

- Mi glasamo za NE, jer svi mi u Crnoj Gori imamo decu, braću, sestre, rođake u Srbiji. Moj stariji sin radi u MUP-u Srbije, a mlađi je ovde bez posla. Oženio se i njega bih da šaljem za Srbiju, jer u Crnoj Gori budućnosti za mlade, izuzev u kriminalu, nema. Milo je izmislio referendum i nezavisnu državu da bi ostao na vlasti. Nekada, dok je gradio karijeru u Beogradu je bio veliki Jugosloven. Tada je uz pomoć Miloševića rušio Vidoja Žarkovića i Titovu kliku u Crnoj Gori, a sada je odjednom veliki Crnogorac, koji želi da ima privatnu državu. I svim silama se trudi i da je napravi – govori nam Gospava Orlandić, penzionerka koja mesečno prima samo 120 evra, dok beleži žalbe simpatizera SNP na glasanje.

Gospođa Prelević nije na glasačkom spisku, gospođa Čokurić ne zna gde da glasa, jer je komisija stalno « šeta », a

SLOVENAČKI RECEPT

- Nezavisnost Crne Gore je sprovedena po političkom receptu koji je Milo Đukanović dobio od Slovenaca. Naime, malo ljudi u Srbiji i Crnoj Gori zna da je crnogorski premijer poslednjih meseci redovno posećivao Maribor, gde se tajno sastajao sa slovenačkim političarima. Slovenci su ga savetovali kako da izvede odvajanje od Srbije, kako da vodi antisrpsku politiku i kako da internacionalizuje problem Crne Gore i njeno priznavanje. Kako sam iz poverljivih izvora saznao Milo Đukanović je savetovan da u nedelju noću, pre proglašenja zvaničnih podataka za referendum, proglasi nezavisnu državu i ako ima podršku 51 odsto glasača, da tako izvrši pritisak na Evropsku uniju. Evropa, u strahu od novih sukoba na Balkanu, spremna je bila i da sa 51 odsto glasača za DA da prizna samostalnu Crnu Goru – rekao nam je jedan diplomatski posmatrač, koji nam je kao jedan od dokaza pokazivao crnogorski traktat sa naslovom « Počelo je u Sloveniji », koji su, kako reže, ne slučajno, objavili podgorički mediji.

Miraš Miljanić, koji se na štakama kreće, žali se na rođenog brata, koji ga telefonom upozorio da ne ide na glasanje u Podgoricu:

- Pita on mene ko će da mi čuva volove dok ja glasam za Peđu i Koštunicu? Očutao sam da se ne bi svadili. Komšinica mi se

jutros požalila da joj je majstor za popravku frižidera uzeo ličnu kartu, da ne bi glasala i da ne bi platila popravku. Svačim se služe da nas pobjede – požalio se starac.

I priča kako su simpatizeri DPS imali pravo da besplatno uzmu gorivo na pumpama u vrednosti 20 evra, kako ne plaćaju prolaz kroz tunel Sozin i kako je predsednik Crne Gore posetio Tuzi, jer najviše računa na glasove Albanaca.

Labud Radonjić, koji je sedeo pored njega ga podržava, klimanjem glave. Zabrinuto puši cigaretu za cigaretom i glasno razmišlja:

- Snimaju nas, prate, zastrašuju samo da ne kažemo NE. Ja sam bio Slobodanu Miloševiću na sahranu u Beograd i Požarevac. Kad sam se vratio kući Milovi ljudi su mi pretili što sam išao, kažu, «krvoloku na grob». U Srbiji imam 50 rođaka i prijatelja u deset gradova, za mene je to i moja zemlja. Za njih na vlasti Srbija je krava muzara, koj treba sve uzeti, ali joj ništa ne treba dati. Oni se koriste ideologijom prevare da će u nezavisnoj Crnoj Gori biti bolje i bogatima i siromašnima. Ja znam da neće, jer moj sin je bez posla, a ja sam na silu oteran u penziju – reče Labud Radonjić i posavetova nas da svratimo na pijacu i vidimo evropske cene voća i povrća.

Radonjić nam je skrenuo pažnju na vesti koje govore o pokušajima DPS da kupi glasove za 4.000 evra, ali i o pretnjama agresivnog separatista da proteraju Srpsku pravoslavnu crkvu iz Crne Gore.

Pre nego smo krenuli prema centru Podgorice, gospođa Gospava Orlandić nam je pospštila, reče, dobru vest: